

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.252 van 1 maart 2012
in de zaak A. 198.225/VII-38.280.**

In zake : Raymond OTTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Filip Jacobs en Benedicte Vandewalle
kantoor houdend te 3970 Leopoldsburg
F. Van Baelstraat 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 10 september 2010 waarbij het beroep van Raymond Otten ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Limburg van 11 maart 2010 tot intrekking van zijn recht om vuurwapens voorhanden te hebben, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 februari 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker heeft een sportschutterslicentie en beschikt over een 27-tal vuurwapens.

3.2. Naar aanleiding van de problemen tussen de verzoeker en zijn partner vraagt de lokale politie met een brief van 15 oktober 2009 aan de gouverneur van de provincie Limburg om de "vergunningen (van de verzoeker) tot voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen" te schorsen of in te trekken. Volgens de politie vormt zijn bezit van vuurwapens een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Uit die brief blijkt ook dat een aantal vuurwapens van

de verzoeker door de lokale politie tijdelijk in bewaring worden gehouden en dat twee niet-vergunde wapens in beslag zijn genomen.

3.3. Op 18 november 2009 vraagt de verzoeker in een brief de teruggave van de door de politie in beslag genomen wapens. Daarbij voegt hij een doktersattest waarin de geneesheer bevestigt dat de verzoeker zich sinds 28 augustus 2009 "volledig van de drank onthoudt".

3.4. De procureur des Konings te Hasselt verleent op 8 januari 2010 een gunstig advies met betrekking tot het voorstel tot intrekking van het recht van de verzoeker om een wapen voorhanden te hebben.

3.5. Na de verzoeker te hebben gehoord, trekt de gouverneur van de provincie Limburg op 11 maart 2010 het recht van de verzoeker om vuurwapens voorhanden te hebben in.

3.6. Naar aanleiding van de beslissing van de provinciegouverneur wordt op 30 maart 2010 de sportschutterslicentie van de verzoeker ingetrokken.

3.7. De verzoeker stelt op 1 april 2010 bij de minister van Justitie beroep in tegen voornoemde beslissing van de provinciegouverneur.

3.8. De procureur des Konings te Hasselt verleent op 15 juni 2010 een ongunstig advies met betrekking tot het wapenbezit van de verzoeker.

3.9. Op 10 september 2010 en na de verzoeker te hebben gehoord, verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker ingesteld tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 11 maart 2010.

Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Naar aanleiding van familiale moeilijkheden tussen u en uw partner wijst

de lokale politie van Sint-Truiden-Gingelom-Nieuwerkerken op het feit dat uw wapenbezit een gevaar voor de openbare orde en veiligheid vormt.

In het betreffende verslag van de lokale politie van 15 oktober 2009 wordt tevens gesignaleerd dat er twee processen-verbaal te uwen laste werden opgesteld door de politiezone Kanton Borgloon, met name:

TG.43.L2.004040/2009 uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen;

TG.45.L2.004063/2009 uit hoofde van bedreiging zonder bevel of voorwaarde.

Aanleiding hiervan was de drankzucht, het agressieve gedrag en de bedreigingen ten overstaan van uw partner, mevrouw Vandervoort Mady. In de woning van laatstgenoemde werd een aantal van uw vuurwapens aangetroffen, die door de lokale politiezone Kanton Borgloon in bewaring werden gehouden.

In het kader van navolgend onderzoek inzake deze feiten werden in uw woning nog zes vuurwapens aangetroffen, waarvan 4 tijdelijk in bewaring werden gehouden. Voor de overige twee wapens, waaronder één wisselloop, beschikte u niet over een vergunning, noch over een registratie-atteest model nr. 9. Deze wapens werden in beslag genomen en neergelegd ter griffie. Hiervan werd proces-verbaal opgesteld onder het nummer HA.36.L7.008356/2009.

Tenslotte meldt de lokale politie nog dat u een blanco strafregister heeft, doch dat u in de ANG databank gekend bent voor twee feiten van opzettelijke slagen en verwondingen, bedreiging zonder bevel of voorwaarde en verkrachting.

U zou gekend zijn voor excessief drankmisbruik en werd op 4 februari 1999 en op 10 november 2004 door de politierechtbank van Tongeren veroordeeld tot verval van het recht tot sturen gedurende respectievelijk één maand en 45 dagen.

Binnen de politiezone Sint-Truiden-Gingelom-Nieuwerkerken werd evenwel nooit dronkenschap te uwen laste vastgesteld.

Naar aanleiding van deze vaststellingen verzoekt de lokale politie aan de gouverneur van de provincie Limburg om een maatregel van schorsing of intrekking van uw vergunningen.

(...)

Op 8 januari 2010 adviseert de procureur des Konings te Hasselt tot intrekking van uw wapenvergunningen. De procureur is het eens met het voorstel van de korpschef en motiveert zijn advies met de volgende vaststellingen:

Er zijn bij het parket van Hasselt twee dossiers te uwen laste gekend:

- HA.45.32.208/1997: dit dossier werd geseponeerd om opportuniteitsredenen. In casu begaf u zich in stomdronken toestand naar een café in Nieuwerkerken in april 1997. Er ontstond een discussie en u nam daarop een kettingzaag uit de koffer van uw voertuig waarmee u het café weer wilde binnengaan. Dit kon u belet worden door andere klanten;
- HA.43.98.521/2006: in dit dossier is de strafvordering vervallen na afhandeling via de procedure strafbemiddeling. In casu viel uw niet aangelijnde hond een persoon aan op straat toen u, in dronken toestand, aan het wandelen was. U gaf, na een opmerking van de persoon, meerdere vuistslagen aan deze persoon, terwijl uw hond nog enkele malen beet.

Verder werd een dossier HA.36.98.360/2007 tot beschikking overgemaakt aan het parket van Tongeren op 23 oktober 2007.

Tenslotte stelt de procureur dat uit uw dossier blijkt dat u wel degelijk een alcoholprobleem heeft: in 1999 een politieveroordeling wegens intoxicatie en dronken sturen, in 2000 een veroordeling wegens dronken sturen en het weigeren van een ademtest en een veroordeling wegens vluchtmisdrijf, in 2004 weerom een veroordeling wegens intoxicatie en dronken sturen.

Op 15 juni 2010 werd opnieuw ongunstig geadviseerd door de procureur des Konings te Hasselt en wel op grond van de volgende dossiers die te uwen laste gekend zijn:

- HA.45.32.208/97: betreft weliswaar een 'oud' dossier, dat geseponneerd werd om opportuniteitsredenen. In casu begaf betrokkene zich in stomdronken toestand naar een café in april 1997. Er ontstond een discussie waarop betrokkenen een kettingzaag uit zijn voertuig nam en weer in het café wilde binnen gaan. Andere klanten konden hem dit beletten. Betrokkene verklaart medicatie genomen te hebben tegen suikerziekte en daarop gedronken te hebben. Hij herinnert zich niets van de feiten.
- HA.43.98.521/06: strafvordering in dit dossier is vervallen na bemiddeling in strafzaken. In casu viel de niet aangeliende hond van betrokkene een persoon aan op straat toen betrokkene, in dronken toestand, aan het wandelen was. Na een opmerking van de persoon in kwestie kreeg deze meerdere vuistslagen van Otten, terwijl de hond hem nog meerdere keren beet.
- HA.36.98.360/07: dossier werd op 23/10/07 tot beschikking overgemaakt aan mijn ambtgenoot te Tongeren.
- HA.36.L7.9204/09: dossier werd geseponneerd wegens andere prioriteiten. Bij nazicht bleek een jachtwapen geregistreerd op naam van Otten Armand en bleek deze geen vergunning te hebben aangevraagd in de regularisatieperiode voorzien in de wapenwet. Na onderzoek bleek Otten Raymond het wapen indertijd gekocht te hebben en geregistreerd te hebben op naam van zijn vader die hiervan onwetend was. Hij verklaart dat hij het wapen op 18/9/09 overdroeg aan een derde (m.b.t. deze overdracht van het wapen werd een dossier TG.36.L2.554/10 opgesteld lastens betrokkene en de derde. Wat betrokkene betreft werd dit aan mijn ambt overgemaakt en is alhier gekend onder HA.98.768/10. Dit dossier werd gevoegd aan HA.36.L7.8356/09).

HA.36.L7.8356/09: dit dossier is nog in onderzoek. N.a.v. een dossier van mijn ambtgenoot te Tongeren (TG.45.L2.4063/09), mijn ambt niet verder gekend, werd op 21/9/09 een huiszoeking met toestemming bij Otten uitgevoerd om na te gaan of hij nog vuurwapens in zijn bezit had. Er blijken nog verschillende wapens in zijn bezit te zijn die in bewaring genomen worden. In een wapenrek treft men 3 vuurwapens, onder comode ligt een Remington, onder een zetel ligt een tweeloop kal. 12, in de garage treft men munitie. Op de verdieping ligt nog een sporttas met een heleboel munitie en de loop van een wapen (wisselloop). In zijn verhoor stelt Otten dat hij «van plan is iets aan zijn alcoholprobleem te doen».

Uit het voorgaande blijkt dat Otten het niet zo nauw neemt met de wapenwet en anderzijds, hetgeen ook uit het strafregister blijkt, dat betrokkene wel degelijk een alcoholprobleem heeft: in 1999 een politieveroordeling wegens intoxicatie en dronken sturen, in 2000 een veroordeling wegens vluchtmisdrijf, in 2004 weerom een veroordeling wegens intoxicatie en dronken sturen, evenals zijn eigen verklaring op 21/9/09 inzake HA.36.L7.8356/09.

Gelet op het voorgaande is het aannemelijk dat wapenbezit in hoofde van Otten Raymond een gevaar voor de openbare orde of veiligheid kan betekenen.'

(...)

Nagenoeg alle incidenten die zich in dit dossier hebben voorgedaan, werden ingegeven door overmatig drankgebruik. Ook al beweert u dat het telkens geïsoleerde gevallen betrof, ze deden zich evenwel gedurende jaren met een zekere regelmaat voor (het eerste incident dateert van 1997 en het laatste van 2009).

Deze incidenten betreffen verkeersovertredingen (dronken sturen, weigeren van een ademtest, vluchtmisdrijf) maar tevens bedreigingen en opzettelijke slagen en verwondingen.

Alcoholgebruik in combinatie met het besturen van een voertuig brengt mensenlevens in gevaar, zowel uw eigen leven als dat van anderen. In België heeft men de strafbare grens vastgesteld - gemeten middels een ademanalyse - op een alcoholconcentratie van ten minste 0,22 milligram per liter uitgeademde alveolaire lucht of - gemeten met een bloedanalyse - op een alcoholconcentratie van ten minste 0,5 gram per liter bloed; alles wat hoger ligt wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Indien men ervoor kiest om in dergelijke omstandigheden toch een voertuig te besturen, dan gaat men ervan uit dat men dat gevaar aanvaardt. Dergelijk gedrag is niet verenigbaar met het bezit van wapens aangezien hiermee wordt bewezen dat u geen rekening houdt met regels die de openbare orde en veiligheid (in dit geval de verkeersveiligheid) ten goede moeten komen.

Een doktersattest lijkt in het licht van deze regelmaat onvoldoende als bewijs van het feit dat er plots geen enkel gevaar op drankmisbruik meer voorhanden is. Een regelmatige behandeling daarentegen zou - eerder dan een enkele momentopname van een consultatie bij uw huisarts - meer uitsluitel hierover kunnen geven.

In uw verweer wijst u er op dat met de feiten inzake de processen-verbaal HA.45.32.208/97 en HA.43.98.521/06 geen rekening meer mag worden gehouden, aangezien deze respectievelijk geseponeerd werden en afgehandeld werden via bemiddeling in strafzaken. Nochtans betekent dit niet dat een bestuurlijke overheid geen rekening meer mag houden met feiten die u zelf niet hebt ontkend en/of die bevestigd worden door bijvoorbeeld getuigenverklaringen. De wapenwetgeving voorziet uitdrukkelijk dat wanneer er gevaar dreigt voor de openbare orde, het recht om vuurwapens voorhanden te mogen hebben kan worden ingetrokken. De moraliteit en persoonlijkheid van de wapenbezitter spelen daarbij een doorslaggevende rol. Met het oog op een evaluatie kunnen de feiten, die van belang zijn bij de beoordeling van uw gedrag, uw moraliteit en uw persoonlijkheid in verhouding tot de openbare orde

en veiligheid, wel in aanmerking worden genomen.

Wat betreft meer bepaald de feiten van 4 april 1997 zijn er verschillende onafhankelijke getuigen die bevestigen dat u in dronken toestand een kettingzaag wou gebruiken bij een discussie in een café. Ook aangaande de feiten van 3 januari 2006 werd door een onafhankelijke getuige bevestigd dat u in dronken toestand zonder enige aanleiding een man op straat aanviel met behulp van de hond van uw vriendin. In beide gevallen verklaart u zelf tijdens het verhoor zich niks meer van de feiten te herinneren aangezien u een black-out zou hebben gehad.

Daarenboven neemt u het klaarblijkelijk niet zo nauw met de wapenwetgeving, zoals is gebleken uit het politionele verslag van 15 oktober 2009 waarin werd vermeld dat u illegaal een wisselloop voorhanden had.

Tijdens het verhoor van 14 oktober 2009 alsook tijdens het mondelinge hoorrecht op 9 september 2010 stelt u dat de wapenloop toebehoorde aan de overleden echtgenoot van Mady Vandevoorde en dat u dit samen met alle andere wapens diende mee te nemen toen u uit haar woning moest vertrekken n.a.v. een geschil.

Bij evaluatie van de verschillende elementen die in het dossier voorhanden zijn, moet vastgesteld worden dat feiten inzake opzettelijke slagen en verwondingen, drankgebruik alsook een inbreuk op de wapenwetgeving tezamen een duidelijke en overtuigende indicatie zijn van gevaar voor de openbare orde en veiligheid.

Omwille hiervan kan u dan ook niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

De minister van Justitie is daarom van oordeel dat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens mag voorhanden hebben. Een definitieve maatregel dringt zich hierbij op aangezien de aangehaalde feiten zich met een zekere regelmaat hebben voorgedaan dan wel gedurende de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden zodat deze nog steeds een indicatie zijn voor enig actueel gevaar.

(...)"

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van het motiverings-, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel.

Hij erkent dat de familiale twist in 2009 het gevolg was van zijn overmatig drankgebruik en dat hij zich verbaal agressief heeft gedragen tegenover zijn partner, ten aanzien van wie hij bedreigingen heeft geuit. De verzoeker stelt

dat echter geen sprake is van "drankzucht", maar wel van louter "occasionele overdadige drankgebruik", wat niet bewijst dat hij "niet meer (...) kan beschikken over zijn daden" of dat hij een gevaar zou zijn voor de openbare orde of veiligheid. Hij is van oordeel dat de veroordelingen door de politierechtbank in 1999 en 2004 ook in die zin moeten worden begrepen. Voorts merkt hij op dat bij de familiale twist geen vuurwapens werden gebruikt, zodat op grond van deze feiten niet kan worden besloten tot de intrekking van zijn recht om wapens voorhanden te hebben.

Hij voert aan dat in het bestreden besluit niet wordt uiteengezet waarom niet werd geopteerd voor de schorsing van het recht om vuurwapens voorhanden te hebben, hoewel dit een "redelijke en aangepaste maatregel" zou zijn geweest die hem de kans zou hebben geboden te bewijzen dat hij geen drankprobleem meer heeft.

Voorts merkt de verzoeker op dat, gelet op het ontbreken van enige veroordeling, de feiten vermeld in een geseponeerd strafdossier niet als bewezen kunnen worden beschouwd en dat op basis van dergelijke feiten evenmin kan worden besloten dat een risico voor de openbare orde of veiligheid zou bestaan. Hij ziet hierin ook een schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en van artikel 14, 2, van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (hierna : BUPO-verdrag)

De verzoeker is van oordeel dat, aangezien de feiten uit de periode 1997-2004 nooit aanleiding hebben gegeven tot het starten van een intrekkingprocedure, deze niet plots kunnen volstaan, zelfs niet rekening houdend met de feiten van augustus 2009. Door dergelijke oude feiten in acht te nemen, wordt volgens de verzoeker alle verweer aangaande die feiten onmogelijk gemaakt, wat strijdig is met het recht op een eerlijk, minstens een tijdig proces.

Ten slotte argumenteert de verzoeker dat het bezit van een niet-vergunde wisselloop evenmin de "intrekking van zijn wapenvergunningen"

kan verantwoorden. Hij stelt dat de gevonden wisselloop niet zijn eigendom is, maar toebehoorde aan de overleden echtgenoot van zijn partner en dat de huiszoeking niet in zijn huis, maar ten huize van zijn partner werd uitgevoerd.

5. De verwerende partij antwoordt dat de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) de overheid toelaat preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden. Zij stelt dat feiten en gedragingen die doen vrezen dat het bezit van een wapen door de verzoeker de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan voldoende zijn. Het feit dat een strafdossier werd geseponeerd, sluit volgens haar niet uit dat de feiten als voldoende ernstig kunnen worden beschouwd. Zij wijst erop dat de feiten werden vastgesteld door de politie en dat zij door de verzoeker niet worden ontkend.

Zij argumenteert dat de familiale twist niet het enige feit is waarop het bestreden besluit steunt, maar wel de aanleiding ervan vormt. Zij zet uiteen dat het bestreden besluit melding maakt van verscheidene feiten waarbij telkens sprake is van drankmisbruik en van inbreuken op de wapenwetgeving en dat "de regelmatige terugkeer in de loop der jaren" van problemen die gepaard gaan met alcoholgebruik op "een bepaald patroon en een diepere oorzaak" wijzen. De "black-out" van de verzoeker toont volgens haar aan dat hij, in tegenstelling tot wat hij beweert, niet steeds controle had over zijn daden. Zij is van oordeel dat de openbare dronkenschap relevant is voor de beoordeling van een mogelijke verstoring van de openbare orde en dat het bestreden besluit redelijk en proportioneel is.

De verwerende partij stelt dat tijdens de beroepsprocedure het gehele onderzoek opnieuw werd overgedaan, waarbij het advies werd ingewonnen van de procureur des Konings te Hasselt, zodat "enige suggestie vanwege de korpschef van de lokale politie" niet vereist is. Zij betoogt dat uit het bestreden besluit blijkt dat enkel tot de definitieve intrekking kon worden besloten, aangezien het recht om wapens voorhanden te hebben enkel kan worden toegekend

aan personen van onberispelijk gedrag die niet kunnen worden geacht de openbare orde in gevaar te brengen. Zij merkt op dat de verzoeker later opnieuw een vergunning kan aanvragen.

Zij is van oordeel dat de omstandigheid dat voorheen geen gevolgen werden verbonden aan de feiten daterend van de periode 1997-2004 niet betekent dat die feiten niet langer relevant zouden zijn, in het bijzonder nu zij dateren van vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wapenwet, die een verstrenging van de vergunningsvoorwaarden en van het toezicht op het wapenbezit inhoudt, alsook een andere wijze van informatieverstrekking aan de overheid.

Voorts wijst zij erop dat de verzoeker zich heeft kunnen verdedigen en door de minister werd gehoord, zodat het recht op een eerlijk proces geenszins werd geschonden. Zij beschouwt de genomen maatregel niet als een sanctie, maar wel als een voorzorgs- en beveiligingsmaatregel met het oog op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid.

Ten slotte merkt de verwerende partij op dat de verzoeker verklaard heeft in het huis van zijn partner te wonen, dat hij de nodige uitleg wist te geven over het bestaan en de aanwezigheid van de wisselloop en dat van een wapenbezitter mag worden verwacht dat hij in zijn woonplaats toeziet op de naleving van de wapenwet. Bijgevolg acht zij die feiten relevant voor het beoordelen van het gedrag en de persoonlijkheid van de verzoeker.

6. In zijn memorie van wederantwoord wijst de verzoeker er nog op dat hij "occasioneel inderdaad eens een pintje te veel (drinkt,) doch (...) zeker niet alcoholverslaafd" is. Voorts stelt hij dat nooit is bewezen dat hij met een vuurwapen de openbare veiligheid in gevaar heeft gebracht. Volgens de verzoeker vond de huiszoeking waarbij de wisselloop werd gevonden niet plaats in zijn woning, maar in die van zijn partner en betekent het feit dat hij wist dat zich daar een wisselloop bevond geenszins dat hij een inbreuk op de wapenwetgeving heeft

gepleegd, aangezien hij "enkel bevoegd en verantwoordelijk (is) voor zijn eigen wapens".

Beoordeling

7. Krachtens artikel 13, eerste lid, van de wapenwet kan de provinciegouverneur het recht om een wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing en na advies van de procureur des Konings beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene inhoudt voor de openbare orde beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Zij vermogen uit bepaalde feiten af te leiden dat het vuurwapenbezit de openbare orde "kan" verstoren. Opdat het recht tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden ingetrokken, is het dus niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende. Het feit dat een strafdossier werd geseponeerd, sluit dan ook niet uit dat de minister van Justitie de door de politie of het parket vastgestelde feiten in aanmerking neemt bij zijn beoordeling teneinde elk risico voor de openbare orde uit te sluiten. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld, onder meer gewaarborgd door het door de verzoeker aangehaalde artikel 14, 2, van het BUPO-verdrag, kan ter zake niet worden ingeroepen.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg

de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden.

8. In het bestreden besluit wordt verzoekers recht om vuurwapens voorhanden te hebben, ingetrokken, omdat er "duidelijke en overtuigende" indicaties zijn dat zijn wapenbezit een gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Het bestreden besluit verwijst daartoe vooreerst naar het drankgebruik van de verzoeker. Hij werd in 1999 veroordeeld voor intoxicatie en dronken sturen, in 2000 voor dronken sturen, het weigeren van een ademtest en vluchtmisdrijf en in 2004 opnieuw voor intoxicatie en dronken sturen. Ook de familiale twist in 2009 en de feiten daterend van 1997 en 2006 waren telkens het gevolg van overmatig alcoholgebruik. Hieruit besluit de verwerende partij dat het overmatig alcoholgebruik van de verzoeker geen geïsoleerd geval betreft, maar wel een zekere regelmaat vertoont, dat hij daarmee mensenlevens in gevaar brengt en dat dergelijk gedrag niet verenigbaar is met het bezit van wapens.

De omstandigheid dat sommige van de aangehaalde feiten dateren van meer dan tien jaar geleden impliceert niet dat zij niet meer relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de persoonlijkheid van de verzoeker. In het bestreden besluit wordt ook melding gemaakt van meer recente feiten in hoofde van de verzoeker. Aldus heeft de verwerende partij zich niet uitsluitend op minder recente gegevens gesteund, maar heeft zij ook rekening gehouden met meer actuele gegevens, in het licht waarvan de minder recente gegevens niet ieder belang kan worden ontzegd.

Voorts wordt in het bestreden besluit nog gesteld dat de verzoeker "het klaarblijkelijk niet zo nauw (neemt) met de wapenwetgeving", verwijzend naar het politionele verslag van 15 oktober 2009 waarin wordt vastgesteld dat de verzoeker "illegaal" in het bezit was van een wisselloop.

Uit het administratief dossier, meer bepaald uit het proces-verbaal van verhoor van 14 oktober 2009, blijkt dat de wisselloop wel degelijk werd gevonden tijdens een huiszoeking in de woning van de verzoeker en dus niet in de woning van zijn partner. De verzoeker was derhalve in het bezit van een wisselloop zonder daarvoor de vereiste vergunning te hebben.

De in het bestreden besluit aangehaalde feiten volstaan om te besluiten dat er een gevaar kan zijn voor de openbare orde en veiligheid en om te doen begrijpen waarom aan de verzoeker het recht wordt ontzegd om nog langer vuurwapens voorhanden te hebben. De minister diende bijgevolg ook niet bijkomend te verduidelijken waarom in het voorliggende geval niet kon worden volstaan met de loutere beperking of schorsing van het betrokken recht van de verzoeker.

De verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij buiten alle redelijkheid zou hebben geoordeeld door op grond van voormelde gegevens tot het besluit te komen dat, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, de verzoeker geen vuurwapens mag bezitten en dat bijgevolg zijn recht om vuurwapens voorhanden te hebben, moet worden ingetrokken.

Het enige middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van één maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin